

*Cesmína
paraguayská*

Čaj

Semena kolovníku

Guarana

Alkohol

Oproti pochutinám obsahujícím kofein má alkohol jiný účinek. Když někdo nedostane svou obvyklou ranní kávu, je nevrlý. Pokud ale nedáme napít alkoholického nápoje alkoholikovi, zareaguje na to celá jeho osobnost; dostaví se tělesné, duševní i duchovní příznaky. Alkohol vede přes vytvoření návyku k závislosti. Ta se člověka zmocní v jeho Já, které oslabí nebo dokonce zničí. Alkohol byl tudíž ve společnosti odsuzován a dovolen byl jen ke zvláštním příležitostem. Ženám a dětem byl většinou zakázán. Dnes se zase pije více alkoholu, jak je zřejmé ze statistik.

Účinky alkoholu na člověka

Pod vlivem alkoholu se nejprve uvolňuje duševní napětí, člověk vychází ze své uzavřenosti a jeví se sebevědomější a otevřenější. Tento účinek byl dříve u kulticky požívaného alkoholu žádoucí. V řeckých mystériích měl alkohol pomáhat ve zvědomování člověka. To bylo jeho původní poslání v dějinách vývoje člověka. Jestliže však člověk vypije nad jistou míru, pobude zábran, jeho vlastní kontrolující vůle ustoupí, na povrch vyplují vášně a city, které jsou jinak ovládány Já. V dalším průběhu působení alkoholu se projeví tělesné dopady: reakční schopnost rapidně klesá, člověk přestává být schopen koordinovat své pohyby a dostávají se poruchy vidění nebo závratě. Někdy se vzbouří žaludek. Následujícího dne má člověk „kocovinu“. Zbytky alkoholu a jeho metabolity zatěžují hlavu a nervovou soustavu. Člověk si sice sám při trávení tvoří alkohol, který se v nepatrném množství nachází v krvi, avšak tento tělu vlastní alkohol je součástí soustavy látkové výměny a končetin. Zvenčí dodaný alkohol je naproti tomu rozváděn do celého těla, včetně hlavy, kde vyvolává poruchy. Proto je alkohol škodlivý pro každého duševně činného člověka, neboť oslabuje vědomou vůli a ztěžuje tím nebo dokonce znemožňuje

duševní práci. V těhotenství by se nastávající matka měla konzumaci alkoholu úplně vystríhat.

Při přijímání je ovšem podáván chléb a víno. Tento kult byl v době svých počátků revoluční, vždyť předtím se kněží alkoholu nesměli ani dotknout. Přijetí vína před 2000 lety ukazuje, že alkohol byl určen k tomu, aby člověka zcela uvedl do pozemských poměrů. Mezitím již lidstvo toto přijetí pozemskosti a hmotného světa uskutečnilo. Budoucí vývoj směřuje opět k živému, k duchovnímu.

Víno a pivo

Alkohol se vyrábí kvašením; rostlina je při tom růstem bakterií a kvasinek usmrcena, to znamená, že dochází k ústupu životních sil. Z tohoto pohledu je alkohol neživým, „nerostným“ nápojem. Alkohol známe ve formě vína získávaného z révy vinné a piva vyráběného z obilí a dále v koncentrované formě jako lihoviny, které se zhotovují z mnoha škrobnatých a cukernatých rostlin, například z obilnin, brambor, ovoce, topinamburu, manioku nebo cukrové třtiny. Obsah alkoholu je při tom značně rozdílný. Pivo obsahuje 8–12 % alkoholu, víno 12–15 %, dezertní víno 15–24 %, likér 25–30 % a lihoviny 32–54 %.

Réva vinná je popínavá rostlina, která téměř veškerou svoji sílu vkládá do plodu. Z toho je také pochopitelný léčivý účinek hroznové šťávy. Víno vzniklé kvašením vinných hroznů má díky své chuti, aromatu a působení vynikající postavení vůči všem ostatním ovocným vínům. Z vína lze vyrábět sekt a destilací také brandy. Dalšími škrobnatými rostlinami vhodnými k výrobě alkoholu jsou obilniny a brambory. Z obilnin se vaří pivo. Téměř každý národ vaří ze své původní obilniny nějaký opojný nápoj podobný pivu, v Africe prosné pivo, v Anglii ovesné, v Jižní Americe alkoholický kukuřičný nápoj a u nás je to vedle ječmene svrchně kvašené pivo pšeničné. Asiáté vyrábějí rýžové víno a Rusové vaří z žitného chleba alkoholický kvas. Z brambor se

pálí kořalka, z pšenice vzniká whisky. Cukrová třtina se zpracovává na rum, plody palmy olejné na arak a hlízy topinamburů na kořalku. Alkohol tak znají všechny národy. Celosvětové rozšíření ukazuje, že alkohol se pil odjakživa a dnes se bohužel pije o to více. Jen islám svým věřícím požitek alkoholu zakazuje a také v asijských náboženstvích je alkohol do značné míry odmítán.